

Іван Андрусяк

Справжнє ім'я: Іван Михайлович Андрусяк

Також відомий(-а) як: Тато Йван

Народився: 28 грудня 1968 р.

День народження автора: 28 грудня.

(А чи є серед вас ті, хто народився 28-го числа будь-якого іншого місяця?)

Журналіст

Перекладач

Письменник

Поет

Про автора

Закінчив філологічний факультет Івано-Франківського педагогічного інституту, Академію державного управління при Президенті України, а також Університет Північного Лондона (The University of North London).

Увійшов у літературу на початку 1990-х як учасник літературного угруповання «Нова дегенерація», до якого також входили Степан Процюк та Іван Ципердюк.

З 1993 — член Національної спілки письменників України.

З 2007 по квітень 2014 працював літературним редактором видавництва Грані-Т. З травня 2014 — головний редактор видавництва «Фонтан казок».

У червні 2018 підтримав відкритий лист діячів культури, політиків і правозахисників із закликом до світових лідерів виступити на захист ув'язненого у Росії українського режисера Олега Сенцова й інших політв'язнів.[4]

Від січня 2023 — керівник редакції художньої літератури для дітей видавництва Навчальна книга — Богдан.

Член Українського ПЕН.

Мешкає в містечку Березань.

Лавреат першої премії конкурсу видавництва «Смолоскип» (1995),

літературних премій «Благовіст» (1996), ім. Бориса Нечерди (2002), журналу «Кур'єр Кривбасу» (2007), першої премії конкурсу творів для дітей «Золотий Лелека» (2008), міжнародної премії «Corona Carpatica» (2010).

Повість Івана Андрусяка «Вісім днів із життя Бурундука» увійшла до престижного щорічного каталогу найкращих дитячих видань світу «Білі ворони 2013» (White Ravens 2013).

Лавреат Корнійчуковської премії 2016 року — першої премії в номінації «Поезія для дітей» — за збірку «Лякація». За цю ж збірку удостоєний відзнаки «Дитячий поет року»[5] від порталу української дитячої книги «БараБука» (BaraBooka) і премії «ЛітАкцент року»[6].

Лавреат премії імені Якова Гальчевського «За подвижництво у державотворенні» (2019)[7].

Лавреат премії імені Лесі Українки за книжки «Зайчикова книжечка» і «Третій сніг» (2019)

Іван Михайлович Андрусяк – поет, прозаїк, літературний критик, перекладач. Народився 28 грудня 1968 р. у с. Вербовець Косівського району Івано-Франківської області. Закінчив філологічний факультет Івано-Франківського педінституту. Живе і працює в Києві.

Увійшов у літературу на початку 1990-х рр. як учасник літературного угруповання «Нова дегенерація».

Із 2005 р. звертається до дитячої літератури – в часописах, альманахах і антологіях друкуються вірші, що згодом увійшли до книжки «М'яке і пухнасте» (2010). 2007 р. виходить друком повість-казка для дошкільнят і молодших школярів «Стефа і її Ча?калка», згодом – вірші й віршовані казки «Звіряча абетка» (2008) і «Зайчикова книжечка» (2008), а також повість-гра «Хто боїться Зайчиків» (2010), удостоєна першої премії літературного конкурсу «Золотий лелека». Дітям молодшого і середнього шкільного віку адресовані веселі пригодницькі повісті «Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому» (2009) і «Кабан дикий – хвіст великий» (опублікована в журналі «Барвінок», листопад 2009 – лютий 2010). До старших школярів звернена книжка біографічних оповідань «Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (св. Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича і Олексу Довбуша» (2008). Проте сам письменник «головним» своїм дитячим твором вважає невеличку повість «Дядько Барбатко сміється» (побачила світ 2008 р. у книжці «Три дні казки»).

Лауреат першої премії конкурсу видавництва «Смолоскип» (1995),

літературних премій «Благовіст» (1996), ім. Бориса Нечерди (2002), журналу «Кур'єр Кривбасу» (2007), першої премії конкурсу творів для дітей «Золотий Лелека» (2008). Член НСПУ та АУП.

Твори для дітей:

Стефа і її Чакалка: дівчача повістина (К., 2007); Зайчикова книжечка: віршовані казки (К., 2008); Звіряча абетка (К., 2008); Дядько Барбатко сміється // Три дні казки / І. Андрусяк, В. Запорожець, М. Гриценко (К., 2008); Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (святого Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича, Олексу Довбуша (К., 2008, серія "Життя видатних дітей"); Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому (Л., 2009); Хто боїться Зайчиків: повість-гра (К., 2010); М'яке і пухнасте: вірші (К., 2010).

Іван Михайлович Андрусяк – поет, прозаїк, літературний критик, перекладач. Народився 28 грудня 1968 р. у с. Вербовець Косівського району Івано-Франківської області. Закінчив філологічний факультет Івано-Франківського педінституту. Живе і працює в Києві.

Увійшов у літературу на початку 1990-х рр. як учасник літературного угруповання «Нова дегенерація».

Із 2005 р. звертається до дитячої літератури – в часописах, альманахах і антологіях друкуються вірші, що згодом увійшли до книжки «М'яке і пухнасте» (2010). 2007 р. виходить друком повість-казка для дошкільнят і молодших школярів «Стефа і її Чакалка», згодом – вірші й віршовані казки «Звіряча абетка» (2008) і «Зайчикова книжечка» (2008), а також повість-гра «Хто боїться Зайчиків» (2010), удостоєна першої премії літературного конкурсу «Золотий лелека». Дітям молодшого і середнього шкільного віку адресовані веселі пригодницькі повісті «Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому» (2009) і «Кабан дикий – хвіст великий» (опублікована в журналі «Барвінок», листопад 2009 – лютий 2010). До старших школярів звернена книжка біографічних оповідань «Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (св. Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича і Олексу Довбуша» (2008). Проте сам письменник «головним» своїм дитячим твором вважає невеличку повість «Дядько Барбатко сміється» (побачила світ 2008 р. у книжці «Три дні казки»).

Лауреат першої премії конкурсу видавництва «Смолоскип» (1995), літературних премій «Благовіст» (1996), ім. Бориса Нечерди (2002), журналу «Кур'єр Кривбасу» (2007), першої премії конкурсу творів для дітей «Золотий

Лелека» (2008). Член НСПУ та АУП.

Твори для дітей:

Стефа і її Чакалка: дівчача повістина (К., 2007); Зайчикова книжечка: віршовані казки (К., 2008); Звіряча абетка (К., 2008); Дядько Барбатко сміється // Три дні казки / І. Андрусяк, В. Запорожець, М. Гриценко (К., 2008); Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (святого Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича, Олексу Довбуша (К., 2008, серія "Життя видатних дітей"); Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому (Л., 2009); Хто боїться Зайчиків: повість-гра (К., 2010); М'яке і пухнасте: вірші (К., 2010).

Іван Михайлович Андрусяк – поет, прозаїк, літературний критик, перекладач. Народився 28 грудня 1968 р. у с. Вербовець Косівського району Івано-Франківської області. Закінчив філологічний факультет Івано-Франківського педінституту. Живе і працює в Києві.

Увійшов у літературу на початку 1990-х рр. як учасник літературного угруповання «Нова дегенерація».

Із 2005 р. звертається до дитячої літератури – в часописах, альманахах і антологіях друкуються вірші, що згодом увійшли до книжки «М'яке і пухнасте» (2010). 2007 р. виходить друком повість-казка для дошкільнят і молодших школярів «Стефа і її Чакалка», згодом – вірші й віршовані казки «Звіряча абетка» (2008) і «Зайчикова книжечка» (2008), а також повість-гра «Хто боїться Зайчиків» (2010), удостоєна першої премії літературного конкурсу «Золотий лелека». Дітям молодшого і середнього шкільного віку адресовані веселі пригодницькі повісті «Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому» (2009) і «Кабан дикий – хвіст великий» (опублікована в журналі «Барвінок», листопад 2009 – лютий 2010). До старших школярів звернена книжка біографічних оповідань «Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (св. Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича і Олексу Довбуша» (2008). Проте сам письменник «головним» своїм дитячим твором вважає невеличку повість «Дядько Барбатко сміється» (побачила світ 2008 р. у книжці «Три дні казки»).

Лауреат першої премії конкурсу видавництва «Смолоскип» (1995), літературних премій «Благовіст» (1996), ім. Бориса Нечерди (2002), журналу «Кур'єр Кривбасу» (2007), першої премії конкурсу творів для дітей «Золотий Лелека» (2008). Член НСПУ та АУП.

Твори для дітей:

Стефа і її Чакалка: дівчача повістина (К., 2007); Зайчикова книжечка: віршовані казки (К., 2008); Звіряча абетка (К., 2008); Дядько Барбатко сміється // Три дні казки / І. Андрусяк, В. Запорожець, М. Гриценко (К., 2008); Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (святого Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича, Олексу Довбуша (К., 2008, серія "Життя видатних дітей"); Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому (Л., 2009); Хто боїться Зайчиків: повість-гра (К., 2010); М'яке і пухнасте: вірші (К., 2010).

Іван Михайлович Андрусяк – поет, прозаїк, літературний критик, перекладач. Народився 28 грудня 1968 р. у с. Вербовець Косівського району Івано-Франківської області. Закінчив філологічний факультет Івано-Франківського педінституту. Живе і працює в Києві.

Увійшов у літературу на початку 1990-х рр. як учасник літературного угруповання «Нова дегенерація».

Із 2005 р. звертається до дитячої літератури – в часописах, альманахах і антологіях друкуються вірші, що згодом увійшли до книжки «М'яке і пухнасте» (2010). 2007 р. виходить друком повість-казка для дошкільнят і молодших школярів «Стефа і її Ча?калка», згодом – вірші й віршовані казки «Звіряча абетка» (2008) і «Зайчикова книжечка» (2008), а також повість-гра «Хто боїться Зайчиків» (2010), удостоєна першої премії літературного конкурсу «Золотий лелека». Дітям молодшого і середнього шкільного віку адресовані веселі пригодницькі повісті «Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому» (2009) і «Кабан дикий – хвіст великий» (опублікована в журналі «Барвінок», листопад 2009 – лютий 2010). До старших школярів звернена книжка біографічних оповідань «Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (св. Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича і Олексу Довбуша» (2008). Проте сам письменник «головним» своїм дитячим твором вважає невеличку повість «Дядько Барбатко сміється» (побачила світ 2008 р. у книжці «Три дні казки»).

Лауреат першої премії конкурсу видавництва «Смолоскип» (1995), літературних премій «Благовіст» (1996), ім. Бориса Нечерди (2002), журналу «Кур'єр Кривбасу» (2007), першої премії конкурсу творів для дітей «Золотий Лелека» (2008). Член НСПУ та АУП.

Твори для дітей:

Стефа і її Чакалка: дівчача повістина (К., 2007); Зайчикова книжечка: віршовані казки (К., 2008); Звіряча абетка (К., 2008); Дядько Барбатко

сміється // Три дні казки / І. Андрусяк, В. Запорожець, М. Гриценко (К., 2008); Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (святого Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича, Олексу Довбуша (К., 2008, серія "Життя видатних дітей"); Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому (Л., 2009); Хто боїться Зайчиків: повість-гра (К., 2010); М'яке і пухнасте: вірші (К., 2010).

Іван Михайлович Андрусяк – поет, прозаїк, літературний критик, перекладач. Народився 28 грудня 1968 р. у с. Вербовець Косівського району Івано-Франківської області. Закінчив філологічний факультет Івано-Франківського педінституту. Живе і працює в Києві.

Увійшов у літературу на початку 1990-х рр. як учасник літературного угруповання «Нова дегенерація».

Із 2005 р. звертається до дитячої літератури – в часописах, альманахах і антологіях друкуються вірші, що згодом увійшли до книжки «М'яке і пухнасте» (2010). 2007 р. виходить друком повість-казка для дошкільнят і молодших школярів «Стефа і її Ча?калка», згодом – вірші й віршовані казки «Звіряча абетка» (2008) і «Зайчикова книжечка» (2008), а також повість-гра «Хто боїться Зайчиків» (2010), удостоєна першої премії літературного конкурсу «Золотий лелека». Дітям молодшого і середнього шкільного віку адресовані веселі пригодницькі повісті «Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому» (2009) і «Кабан дикий – хвіст великий» (опублікована в журналі «Барвінок», листопад 2009 – лютий 2010). До старших школярів звернена книжка біографічних оповідань «Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (св. Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича і Олексу Довбуша» (2008). Проте сам письменник «головним» своїм дитячим твором вважає невеличку повість «Дядько Барбатко сміється» (побачила світ 2008 р. у книжці «Три дні казки»).

Лауреат першої премії конкурсу видавництва «Смолоскип» (1995), літературних премій «Благовіст» (1996), ім. Бориса Нечерди (2002), журналу «Кур'єр Кривбасу» (2007), першої премії конкурсу творів для дітей «Золотий Лелека» (2008). Член НСПУ та АУП.

Твори для дітей:

Стефа і її Чакалка: дівчача повістина (К., 2007); Зайчикова книжечка: віршовані казки (К., 2008); Звіряча абетка (К., 2008); Дядько Барбатко сміється // Три дні казки / І. Андрусяк, В. Запорожець, М. Гриценко (К., 2008); Іван Андрусяк про Дмитра Туптала (святого Димитрія Ростовського), Григорія

Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича, Олексу Довбуша (К., 2008, серія "Життя видатних дітей"); Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому (Л., 2009); Хто боїться Зайчиків: повість-гра (К., 2010); М'яке і пухнасте: вірші (К., 2010).

Іван Михайлович Андрусак – поет, прозаїк, літературний критик, перекладач. Народився 28 грудня 1968 р. у с. Вербоivecь Косівського району Івано-Франківської області. Закінчив філологічний факультет Івано-Франківського педінституту. Живе і працює в Києві.

Увійшов у літературу на початку 1990-х рр. як учасник літературного угруповання «Нова дегенерація».

Із 2005 р. звертається до дитячої літератури – в часописах, альманахах і антологіях друкуються вірші, що згодом увійшли до книжки «М'яке і пухнасте» (2010). 2007 р. виходить друком повість-казка для дошкільнят і молодших школярів «Стефа і її Ча?калка», згодом – вірші й віршовані казки «Звіряча абетка» (2008) і «Зайчикова книжечка» (2008), а також повість-гра «Хто боїться Зайчиків» (2010), удостоєна першої премії літературного конкурсу «Золотий лелека». Дітям молодшого і середнього шкільного віку адресовані веселі пригодницькі повісті «Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому» (2009) і «Кабан дикий – хвіст великий» (опублікована в журналі «Барвінок», листопад 2009 – лютий 2010). До старших школярів звернена книжка біографічних оповідань «Іван Андрусак про Дмитра Туптала (св. Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича і Олексу Довбуша» (2008). Проте сам письменник «головним» своїм дитячим твором вважає невеличку повість «Дядько Барбатко сміється» (побачила світ 2008 р. у книжці «Три дні казки»).

Лауреат першої премії конкурсу видавництва «Смолоскип» (1995), літературних премій «Благовіст» (1996), ім. Бориса Нечерди (2002), журналу «Кур'єр Кривбасу» (2007), першої премії конкурсу творів для дітей «Золотий Лелека» (2008). Член НСПУ та АУП.

Твори для дітей:

Стефа і її Чакалка: дівчача повістина (К., 2007); Зайчикова книжечка: віршовані казки (К., 2008); Звіряча абетка (К., 2008); Дядько Барбатко сміється // Три дні казки / І. Андрусак, В. Запорожець, М. Гриценко (К., 2008); Іван Андрусак про Дмитра Туптала (святого Димитрія Ростовського), Григорія Квітку-Основ'яненка, Тараса Шевченка, Ніла Хасевича, Олексу Довбуша (К., 2008, серія "Життя видатних дітей"); Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли

з дому (Л., 2009); Хто боїться Зайчиків: повість-гра (К., 2010); М'яке і пухнасте: вірші (К., 2010).

[Додаткові дані з партнерського проекту]:

:

Андрусяк Іван Михайлович

(1968 р.)

Дитячий письменник Іван Андрусяк народився 28 грудня 1968 року в с. Вербовець Косівського району Івано-Франківської області. Закінчив Івано-Франківський державний педагогічний інститут імені В. С. Стефаника, Українську академію державного управління при Президенті України та The University of North London. Працював літературним редактором видавництва «Грані-Т», головним редактором видавництва «Фонтан казок». З червня 2020 р. — керівник Дитячої редакції видавництва «Наш Формат». Член Національної спілки письменників України, лауреат премії імені Лесі Українки за книжки «Зайчикова книжечка» і «Третій сніг» (2019).

Книжки І. Андрусяка виходять одна за одною: «Стефа і її Чакалка» (2007), «Зайчикова книжечка» (2008), «Звіряча абетка» (2008), «Сорокопуди, або Як Ліза і Стефа втекли з дому» (2009), «Хто боїться Зайчиків» (2010), «Кабан дикий — хвіст великий. Друга історія Стефи і Чакалки» (2010), «Вісім днів із життя Бурундука» (2012), «Пінгвінік» (2013), «Сонячні дні домовичка Мелетія» (2014), «Третій сніг» (2015), «Чупакабра та інші зайчики. Усе солодший сад» (2014), «Зайчикове Різдво» (2014), «Закоханий Бурундук та інші розбишацькі історії» (2015), «28 днів із життя Бурундука» (2017), серія «Що коїться навколо?» (2019), «Сірка на порох» (2020), «Морськосвинський детектив» (2020), «Нечиста сила та інші капосні історії» (2020).

□ Нагороди та визнання

- ★ **2018:** Премія імені Лесі Українки
- ★ **2008:** Золотий лелека

□ Питання для дискусії з дітьми

- Яка подія з життя Іван Андрусяк вас найбільше вразила?
- Якби ви могли запитати щось у Іван Андрусяк, про що б ви запитали?
- Чому творчість цього автора залишається актуальною сьогодні?
- Яка книга цього автора найбільше зацікавила вас і чому?

- Чи пам'ятаєте ви, коли народився Іван Андрусяк? (28 грудня). А чи є серед вас ті, хто народився 28-го числа будь-якого іншого місяця?

КЛЮЧ: Краща Література Юним Читачам від Центру дослідження книги та читання

Національна бібліотека України для дітей: ресурсний центр для бібліотекарів та всіх, хто працює з дитячою літературою.

□ **Повна бібліографія:** читайте рецензії та статті про творчість на сайті.

Дані на порталі оновлюються — перевіряйте нові факти онлайн.

Скануйте для переходу